

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NEODVISEN ČASOPIS ZA SLOVENSKI
NAROD V AMERIKI

NO. 117.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 3rd, 1929.

LETO XXXI.—VOL. XXXI

Samomor rojaka in teška avto nesreča mnogo škandalov.

Ely, Minn., 29. avgusta. — (Posebno poročilo). — Anton Klančar, star 40 let, stanjujoč v eno uro in pol oddaljeni vasi po imenu Savoy, Minn., se je dne 27. avgusta ob 10. uri zjutraj ustrelil v sobi svoje hiše v prisotnosti soproge in petoro otrok. Sledila je nagla smrt. Pogodil se je v srce. Vzrok je bil vedno prepir s soprogo. Že poprej je večkrat omenil, da je najboljši konec prepiru, ako gre v smrt. Ostanki pokojnika so bili prepeljani v pogrebni zavod pod oskrbo Štefan Banovec Jr.

John Plut, Josip Smuk in šefer Anton Pluth so se vračali iz sodnije v Duluth, Minn., proti svojem domu. Naredili so napako, da so veli neko staro pot, ki je bila hudo razmočena od dežja. Avtomobil se je prevrnil in se zarinil v blato. John Pluth je dobil več zlomljenih reber, Josip Smuk teške notranje poškodbe in manjše poškodbe pa Anton Plut. Josip Smuk se nahaja na domu Jakob Butala v McKinley, Minn., ostala dva sta bila pripeljana na dom v Ely, Minn.

V cerkvi sv. Antona, na Ely, Minn., sta se poročila Mr. Anton Kochevar in Miss Maria Lobe. Obā sta bila rojena in vzgojena v Ely, Minn. Ženin je uslužben na postaji železnice, nevesta je pa bila dalj časa operatorica pri telefonu.

Zvezna pošta donaša vsako leto veliko zgubo

Washington, 1. sept. Generalni poštni mojster Walter Brown naznana, da se bode morale upeljati korenite izpremembe pri poštni upravi, kajti pošta donaša vsako leto večje zgubo. Brown bo poslal prihodnjemu zasedanju kongresa daljše poročilo, v katerem bo zahteval, da se poština za pisma povpraša od dveh centov na tri cente.

Dva sta hotela z Graf Zeppelinom skrivelj v Nemčijo

Lakehurst, 31. avgusta. Dva mladiča, stara okoli 16 let, najbrž Italijana, sta se skušala vtihotapiti v kabino Graf Zeppelin, ki bi imel nočoj odpljuti proti Nemčiji. Posrečilo je, da ne dolgo, kajti pozorno mesto zrakoplova ju je kmalu dobito. Oba sta izjavila, da bi rada potovala v Nemčijo, toda namesto preko morja, sta morala v zapor.

20-letnica poroke

Mr. Jos. in Mrs. Anna Smrekar iz East Boulevard sta praznovala v nedeljo na prijaznih Gramčevih prostorih v Geneva, Ohio, dvajsetletnico poroke. Zbrali so se številni prijatelji družine Smrekar, ki so čestitali priljubljenemu paru in jima želeli še dolga leta sreče in blagostanja. Tudi mi pošljamo iskrene čestitke družini!

Rojenice

Pri družini Frank Drobnič, 1243 E. 61st St., se je v nedeljo oglasila teta štoklja in prinesla zaleda sinčka prvorjenca Čestitamo!

Kako Johnnie vstane ob počitnicah, kako spi v šolskem času

Veliko je poklicanih, malo izvoljenih. Novi slovenski kandidat za zbornico.

Te dni sta se oglasila zopet dva Slovencia, ki imata željo kandidirati za mestno zbornico pri volitvah, ki se vršijo 5. novembra. Eden je Mr. Frank J. Kuhar, 3908 St. Clair Ave., ki pobira okoli podpis za kandidaturo v mestno zbornico v III. distriktu, drugi je pa Mr. Wm. J. Kennick, poznani slovenski odvetnik, ki se je izjavil, da bo kandidiral v mestno zbornico v IV. distriktu. Tačno imamo velik napredok v kandidatih, toda silno nazadovanje v možnosti, da pridemo kam. O, se bomo že naučili vsi skupaj!

Na obisku v Clevelandu.

Iz daljne zapadne države Montana, iz mesta Butte, sta dospela pretekli petek v Cleveland Mr. in Mrs. Corn. Obiskala sta tu svoje sorodnike Gašper Korčeta in Mr. Jos. Zalokarja. Omenjena sta doma iz Vrhnik. Po par dneh bivanja v Clevelandu sta odpotovala v Little Falls, N. Y., v Harbor, Mich., v Chicago in Waukegan. Dobrodosla!

Obisk.

Mr. Anton Menart, 421 Van St., Barberton, Ohio, se je oglasil v našem uradu.

Louis Arko je doma.

Pretekli petek je odpotoval naš prijatelj Louis Arko, 1090 E. 66th St. v Sharon, Pa., kjer se mudila teden dni njegova soproga z otroci pri teti Mrs. Frances Ben. V pondeljek se je Louis vrnil s svojo ženo in otroci v Cleveland. Teden ne-

voljen. Kaj pa IV. distrik? Pred dvema letoma smo imeli tam dva Slovence za kandidata. Obā sta propadla, a volivne številke so kazale, da će bi kandidiral samo eden, bil izvoljen. Letos pa imamo v IV. distriktu kar šest Slovencev kandidatov. To pomeni, da imamo šestkrat manj prilike izvoliti našega človeka iz IV. distrikta v mestno zbornico. Tako imamo velik napredok v kandidatih, toda silno nazadovanje v možnosti, da pridemo kam. O, se bomo že naučili vsi skupaj!

prostovoljnega udovskega stanja.

Ljubljansko žegnanje.

Sporoča se nam, da se vrši

dne 16. in 17. novembra v Euclidu in Nottinghamu domače žegnanje. Ob tej priliki bo tudi nekdo dobil lot, katerega sta podarila Mr. Pirc in Mr. Debevec "slovenski Ljubljani." Podrobnejše poročamo ob času.

Novi blagajnik.

V soboto je bil zaprisezen nov county blagajnik, ki bo pobiral vaše davke. Je to bivši državni senator L. G. Collister, ki je poznan kot tako uljuden in postrežen mož.

Iz Kanada.

Pozdrave pošljata iz Kanade J. R. Straus in "Pat Ryan." Which is which?

Smrt mlašenici.

V pondeljek zjutraj ob poltretih je umrl nadpolni mladenič Albert Satkovič, edini sin dobro poznanega našega stavbenika Mr. Math. Satkoviča. Umrl je v Women's bolnici, kamor se je moral podati radi operacije za vnetje spleča.

Bolan je bil samo en dan. Star je bil 15 let. Družina Satkovič stanuje na 1060 E. 176th St. Tu zapušča žalujčega očeta in mater ter dve sestri: Lilian in Caroline. Pogreb ranjega se vrši v četrtek 5. septembra pod vodstvom pogrebne zavoda Josip Žele in S. Novici.

Prizadeti družini izreka: "Naše iskreno sočutje, ranjemu mladeniču, ki je tako zgodaj preminul, pa ohranimo blag spomin."

100.000 ljudi je pozdravilo dr Eckenerja ko je prišel kot gost v Cleveland

Tudi jaz sem poletel okoli sveta z zrakoplovom, toda vzel nas je pet mesecev in spotoma smo se 85 krat ustavili. To kaže, kako je zrakoplovstvo v petih letih napredovalo, a kdo vodil zrakoplovbo mojstri kot je dr. Eckener."

Po mnogih govorih je vstal dr. Eckener, da se zahvali za več časti in ovacije prirejene njemu v čast. Ni vedel, ali bi govoril angleško ali nemško. Rekli so mu, naj govoril nemško, a končno je vendar govoril v angleškem jeziku, rekoč, da mu je žal, ker ne zna boljše angleščine, in če bi govoril nemško, ga ljudje v dvorani ne bi razumeli. Dr. Eckener je odpotoval v pondeljek popoldne ob peti uri z zrakoplovom v Akron, kjer bo imel konferenco z voditelji Goodyear tovarne. Koncem tedna odpotuje zračni junak v Nemčijo.

Marija Volpe

V nedeljo je preminula Marija Volpe, rojena Mocler, doma iz Prevalj na Koroškem. Ranjka je bila stara 60 let. Stanovala je na 20980 Nauman Ave. v Euclid, O. V domovini zapušča sestro in brata. Tu je bivala devet let, in zapušča dva sina: Hermanna in Ignacija. Pogreb se vrši pod vodstvom A. Grdina & Sons v sredo iz cerkve sv. Kristine. Naj bo ranjki lahka ameriška zemlja, sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje!

Smrtna kosa

V nedeljo je preminul Jakob Jerina, samec, brat posestnice Ivane Sveti, 6120 St. Clair Ave. Ranjki je bil star 41 let, doma iz Preserja. V Ameriko je prišel pred 16 leti. Doma zapušča dva brata in sestro, tukaj pa sestro Ivano Sveti in tri brate: Antonia, Frančka in Pavla. Bil je član društva sv. Janeza Krst. št. 37 JSKJ. in društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ. Pogreb se vrši v četrtek pod vodstvom A. Grdina & Sons. Blag spomin ranjku, vsem sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Je zopet doma

Iz Hospital klinike se je vrnila po tritedenskem bivanju in po teški operaciji Mrs. Mary Novinc, 16319 St. Clair Ave. Prijatelji jo lahko obišejo na njenem domu.

Lepo sadje

Prijatelj Mr. Jas. Rotter in soproga sta poslala na uredništvo pretečene dni košarico lepega sadja, in sicer dvojne vrste češljje, hruške in breskve, kar vse je bilo pridelano na domačem vrtu Mr. Rotterja. Prav iskrena hvala!

Drage volitve

Takozvani Progressive Government Liga, ki se je borila v Clevelandu, da se pridrži sedanji manager sistem vlade, je potrošila tekom volivne kampanje sveto \$71,000. Koliko so potrošili nasprotki se sedaj ne more vedeti, in volitve same so pa veljale \$100,000. Tako Mr. Davis skrbi, da nam ni dolgčas glede denarja.

Vreme

Skoro gotovo je vselej tak, da ne ustreže vsem.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
NAROCINA:

Za Ameriko, celo leto ..... \$5.50 | Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta ..... \$3.00 | Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta \$3.00

Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.

Posemna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopisne in denarne pošiljatve naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 117. Tue. Sept. 3rd, 1929.

Kolosalen inženirski načrt

Dne 25. junija je Predsednik Hoover podpisal proglaš, s katerim se izvršuje sklep konгрesa glede zgradnje Boulder Canyon nasipa. Sedanji predsednik je sam kot bivši trgovinski tajnik pomagal izdelati ta projekt v sodelovanju z zastopniki sedmorice držav: Arizona, California, Colorado, Nevada, New Mexico, Utah in Wyoming.

Dasi je zakonski predlog o izgradnji Boulder nasipa postal zakon že 21. decembra, 1928, ko je Predsednik Coolidge podpisal določeni zakon, ni zakon stopil v veljavo do sedaj, in to radi okolnosti, ker je kongres dal interesiranim državam šest mesecev časa, da sprejmejo pogoje glede distribucije vode reke Colorado, katere se ta nasip tiče. Kongres je bil sklenil, da zakon stopi v veljavo, čim šest izmed sedmih držav ratificira predloženi projekt in v njem navedene pogoje. Ker le država Arizona ni sprejela vseh pogojev tega dogovora, ostalih šest držav pa je ratificiralo projekt, je predsednik potom proglašl objavil, da zakon stopi v veljavo.

Ta projekt proračuna strošek kakih 165 milijonov dolarjev za izgradnjo največjega nasipa na svetu ob reki Colorado

Nasip bo zajezil največji rezervoar vode na svetu. Gatun jezer na panamskem kanalu je dandanes največje umetno jezero in shranja 4,410,000 "acre-feet" vode. (Acre foot po menja toliko vode, da bi pokrivala aker zemlje en čevlj globoko.) Novi jez pa bo ustvarjal rezervoar od 26 milijonov "acre-feet." Približno bo sto milj dolg. Mesta se bodo razvila ob obalah in ladije bodo plule, kjer dosedaj ni bilo drugega kot puščava.

Porečje, oziroma ozemlje, od koder reka Colorado dobiva svojo vodo, znaša osmino Združenih držav. Izvir Greene Riverja, najbolj oddaljene veje tega vodnega sistema, se nahaja v divjih planinah Wyominga. Ta reka teka v južno smer in se združi z Grand Riverjem v državi Utah, od koder skupni tok dobiva ime Colorado River. V državi Arizona reka kreće zahodno in teka skozi Canyon države Colorado, eno miljo globok in trinajst milj širok klanec. Ta izredna razpoka se smatra enim največjih svetovnih čudes. Treba je milijonov let, preden se je voda prebila skozi toliko plasti zemlje. Stene klancov obstojajo od rdečkastih in črnih skal.

Pravijo da, ko so belokožci prvič zagledali canyon—bili so to Španci pod vodstvom Coronade—ostali so osupnjeni nekočliko ur. Metali so kamne v prepad, ali odmeva niso slišali.

Ko reka zapusti Canyon of Colorado ali Grand Canyon, teka skozi Boulder ali Black Canyon, potem krne južno za kakih 300 milj in se izliva v Kalifornijski zaliv. Zadnjih 80 milj svojega toka preteka skozi mehikansko ozemlje.

Porečje reke Colorado, odsekano od morskih vetrov iz vzhoda po Rocky Mountains in od morskih vetrov iz zapada po Sierra Nevada, je suha puščava. Pogorje Wyominga ima največ vode, ali v nekaterih pokrajinalah Arizone skoraj ni dežja. Arizona, New Mexico, Nevada in vzhodni del Californije tvorijo veliko jugozapadno puščavo. Prst pa je izredno rodovitna, ali radi pomanjkanja vode le najdrobenjše rastline morejo rasti. To je resnični Wild West. Pred petdesetimi leti je tu bilo torišče Indijancev in cowboysov. Sedaj je avtomobil in mail order catalog prinesel civilizacijo skoraj v vsak kotiček.

Voda v jugozapadu pomenja življenje. Na reki Salt River v Arizoni je bil zgrajen velik jez, takozvan Roosevelt Dam, in dolina pod njim je sedaj ena izmed najplodovitejših pokrajini na svetu. Ameriška vlada je omejila količino zemlje, ki jo vsak sme posedovati, da se s tem zapreči razvoj veleposetev po evropskem načinu žalostnega spomina. Ali celo mala količina tako bogate zemlje pomenja bogastvo.

Razstava trgovcev v SND

Slovenec, ki je ostal zvest svojemu poklicu.

Mislil sem, da se lahko naše razstavitev obišče po abecednem redu. No, to bi se že dalo napraviti, toda po abecednem redu niso pripravljeni odgovarjati na moja vprašanja. Zaposljeni so, in to je dobro znamenje, da imajo trgovino. Torej na vrsto pride vsak, pred rastavo vam bodo predstavljeni, da lahko spoznate vse, ki so vaši Slovenci, s katerimi trgujete in posluješte skoraj vsaki dan.

Stopil sem v trgovino Mr. John Močnika. Vedel je, kaj ga čaka. Odslovil je zastopnike zavarovalne družbe. Pričela sva se pogovarjati o bodoči razstavi, za katero se izredno in navdušeno zanimala. Rad bi videl, da nam ta uresničena ideja doprinese boljše zbljanje med trgovci in odjemalci, da centralizira naša slovenska trgovina med našimi Slovenci.

Mr. John Močnik je bil ro-

ni krojaški pomočnik. Misel ga je gnala po svetu. Po svetu gre, na Koroško, v mestu Šent Vid, menda zato, ker mu je ime enakega mesta prisrca, ali pa da ne bi pozabil, v katerem mestu je pravzaprav na Koroškem. Privadi se tujine, zapusti Koroško, in hajdi naprej v Inomost na Tirolsko. Tu se priču nemškega jezika, s čimer se mu odpre pot po svetu. Zaide v Švico, tam v Basel-u dela. Tudi tu se mu ne dopade, vrne se nazaj v Avstrijo v Linc, na Zgornje Avstrijo. Med svojim potovanjem semterje mu vedno uhaja na misel želja, da bi toliko prisluzil svoje denarja, da bi mu bilo mogoče enkrat odpreti svojo in moderno krojačnico v Ljubljani. Krojaški mojster bi bil rad, tam v Ljubljani, kjer bi meril in urezaval oblike samim velikim gospodom. Ta želja mu ni dala miru, gledej je v bodočnost, toda izhoda ni bilo drugače, kot da gre v deželo, kjer je več denarja. Misil je na Ameriko. Uredi si-vse, da odpotuje. Pride v Inomost, obide ga trenutno domotožje in fantovska razigranost, ko sreča stare prijatelje in znance. Pot ga zaneže na kolodvor, da proda vozni listek. Pri železnici hočejo imeti svoje procente, če kupijo listek nazaj, nakar pa John ne pristane, čebaš je trenutno že opustil idejo na Ameriko. Čez noč se premisli, nadaljuje svojo začrtano pot ter pride v Ameriko leta 1907.

Tu dela in služi denar. Na ljubljanskega mojstra zabi, leta 1911, odpreta s svojim priateljem Mr. Frank Belajem moško modno trgovino na 81. cesti v Newburghu. Samo štiri meseca ostaneta tam. Med tem kupita enako trgovino od Mr Andrej Tekavca na 6205 St. Clair Ave. kjer sta z Mr. Belajem skupno vodila trgovino skozi 13 let. Leta 1924. je Mr. John Močnik odprl svojo trgovino na 6517 St. Clair Ave., ter se vedno ostal zvest svojih obrti. Poznan je danes kot dober krojač, delo njegovih rok je fino, ki samo hvalejmo.

V društvenem življenju nini nikoli zaostajal. Danes je dolgoleten član Slovenskega Sokola, dr. Naprek, dr. Lunder Adamič, in direktor SND. Udejstvuje se pri S. N. Citalnici ter je tudi član Ivan Karjaka.

Oženil se je v letu 1912 Njegova soprona, agilna društvena delavka, mu pomaga v trgovini. Tu ima mater in sestro. Njegova sin Stanley je star že 16 let, njegova hčerk Dorothy pa 14 let.

Kadar obiščete razstavo, ustavite se pri njem. Gotovo bo zanimiva in urejena tako, da boste imeli užitek od tega. Videli boste blago, ki vam bo ugajalo. Vsa pojama dobite na razpolago.

Slovenski narodni dom smo zidali za to, da ga rabimo v kulturne in društvene name. Dobro vemo vsi, da se trgovci in obrtniki pomagajo graditi naš Dom, zato jim moramo biti hvaležni. Še večjo hvaležnost, pa jim moramo izkazovati, ako se tudi sedaj brigajo, da pomagajo vzdrževati naš Dom. Našo hvaležnost izkažemo s tem da pri njih kupujemo, a oni nam pred rastavo še dajo vstopnico zastonj, če kupimo za en dolar blaga. To lahko storiti vsak zaveden in pravilen Slovenec ali Slovenka.

Ko je imelo vaše društvo veselico, oglasili ste se pri naših trgovcih za ta ali oni dar. Oglasite se tudi sedaj, da izkažete hvaležnost. Roka roko umije.

Oče krojač, — sin krojač, trgovec med voditelji naroda.

Pravijo, da je človek srečen, ako je rojen z zlato žlico v ustih. Slovenc je zelo malo med njimi, ki so imeli to izredno srečo. Jaz do danes še sploh nisem čital oglasa, da je Slovenec izgubil zlato žlico, katero je dobil pri rojstvu. Morebiti, da bi oglasovali v listih, da je izgubil ta ali oni Slovence leseno žlico, če bi se izplačalo. S tem hočem povedati, da smo narod, ki je do zadnjih časov jedel z lesenimi žlicami. Kdor ni bil rojen z žlico v ustih, naredili so mu jo Ribenčani. Kdor je bil njim naklonjen, imeli so ga v časti, naredili so mu žlico, ki se je spremenila v boljše blago kot pa je les.

Meni se zdi, da so Mr. John Gornik Ribenčanje dali malo boljšo žlico, kot so jih dajali drugim. Sreča in prilika morete prihajati od nekod, in jaz sem prepričan, da jo je dobil Mr. Gornik pri ribenški žlici.

Leta 1875., na dan, ko je god vseh Janezev Nepomuk ali po gorenjsko: Janezov fižolarjev (takrat sadijo fižol pri nas na Gorenjskem), to je na dan 16. maja je v vasi Jelovec, v občini Sodražica na Dolenjskem primahal na svet novorojenček, ki danes dela čast vsem onim, ki so "naše gore list." Seveda, krastili so ga, in pri krstu je dobil ime: Janez, Ivan ali Janček. Imel je isto srečo kot jaz sam, ki obhajam godišnji dan. Po očetu in materi je dobil ime: Gornik.

Mr. John Gornik je mladih letih hodil v trirazredno ljudsko šolo, a to le samo po leti, ker pozimi se ni dalo bos hoditi in ne v letenski obleki gaziti sneg. Sicer pa je njegovemu očetu tudi prav prišlo, če je bil fant doma. Njegov oče je bil namreč krojač, in šivanka ni tako teška, da bi padla iz rok, zato je njegov sin John mogel pričeti z delom že v mladih letih. Po šoli in šolskih počitnicah je pomagal očetu.

Doma pri očetu je fant delal, toda leta so prišla, ko je bilo treba reči, če je krojaški vajenec, krojačev sin, res izučeni krojaški pomočnik. Zato oče pošljejo mladega Johna k drugemu krojaškemu mojstru, kjer dobi spričevalo, da zna delati obleke, ki jih zahaja moderni svet. Vrne se domov, Mr. John Gornik, takrat prične "na svoje" delati. V vasi Globels, postane krojaški mojster ter izvršuje svojo obrt v zadovoljstvo njegovih odjemalcev v tja do 24. leta svoje starosti.

Leta 1899. dobi Mr. Gornik popolno odvezo od tedanje vojaške oblasti proti odplačilu vseh davčnih obveznosti. Trikrat je bil na naboru, pa ga niso marali, nazadnje jim je moral še plačati. Ali ni to čudno. Meseca februarja dobi potni list, denar pa mu pošljejo sorodniki. Poslovi se od doma in gre čez lužo, v obljudljeno deželo, Ameriko.

Prvega marca tega leta je preteklo že trideset let odkar je zagledal spominik Svobode v newyorkšem zalivu. V Clevelandu se je nastanil pri svojih sorodnikih. Vsega premoženja je bilo 35 centov v njegovem žepu, hvalabogu, pa je bilo saj dolga \$60.00. Človek tudi nekaj šteje, pa če ima denar ali dolg. Po poklicu je bil krojač, in tako je iskal tudi enako delo. Tako tudi zaide k prvemu slovenskemu krojaču v Clevelandu, Mr. Matija Ermakoru, kateremu iz dobre ponudi delo. V stari domovini je bil sam svoj mojster, v Ameriki ni vedel, kako bi rabil škarje in šivanko. Treba se je bilo učiti kot v šoli, nov sistem in nova moda. Prvi teden dobi

\$3.00 tedenske plače drugi \$4.00, potem pet, šest in takoj naprej do devet dolarjev, kar je bila najvišja plača za krojaške pomočnike.

Mr. Matija Ermakor je bil tisti prvi slovenski krojač, ki je izučil največ Slovencev ameriškega krojaštva.

Meseca januarja 1905. pričel je z Mr. Jos. Gornikom trgovino pod imenom J. J. Gornik Co. z zelo majhnim začetnim kapitalom. Trgovina se je nahajala na 6105 St. Clair Ave.

S pridnim delom in pošteno trgovino sta dobro napredovala. V letu 1907. sta privela že vsak svojo trgovino. Petindvajset let je že preteklo, odkar se je izprožila misel, da Mr. Gornik prične s trgovino. Seveda kot trgovec je postal človek, ki pride v dotik z ljudmi. Danes vemo, da ni bil sam svoj človek, ampak Slovenec, ki je rad pomagal vsakemu. Mislim, da ga ni danes med nami Slovenca, da bi šel tolikim Slovencem za pričo ob času iskanja državljanškega papirja kot je storil to Mr. Gornik. V zadnjih štiriindvajsetih letih je bil najmanj 12 tisočem za pričo.

Nadvse je zanimalo Mr. Gornika društveno življenje. Bil je ustanovni član društva Srca Jezusovega, in nekaj čas tudi tajnik istega. Pričel je k uniformiranemu društvu St. Alojzija, katero se je razpustilo pred leti. Bil je tam predsednik nad 15 let. Tako je blagajnik dramati-

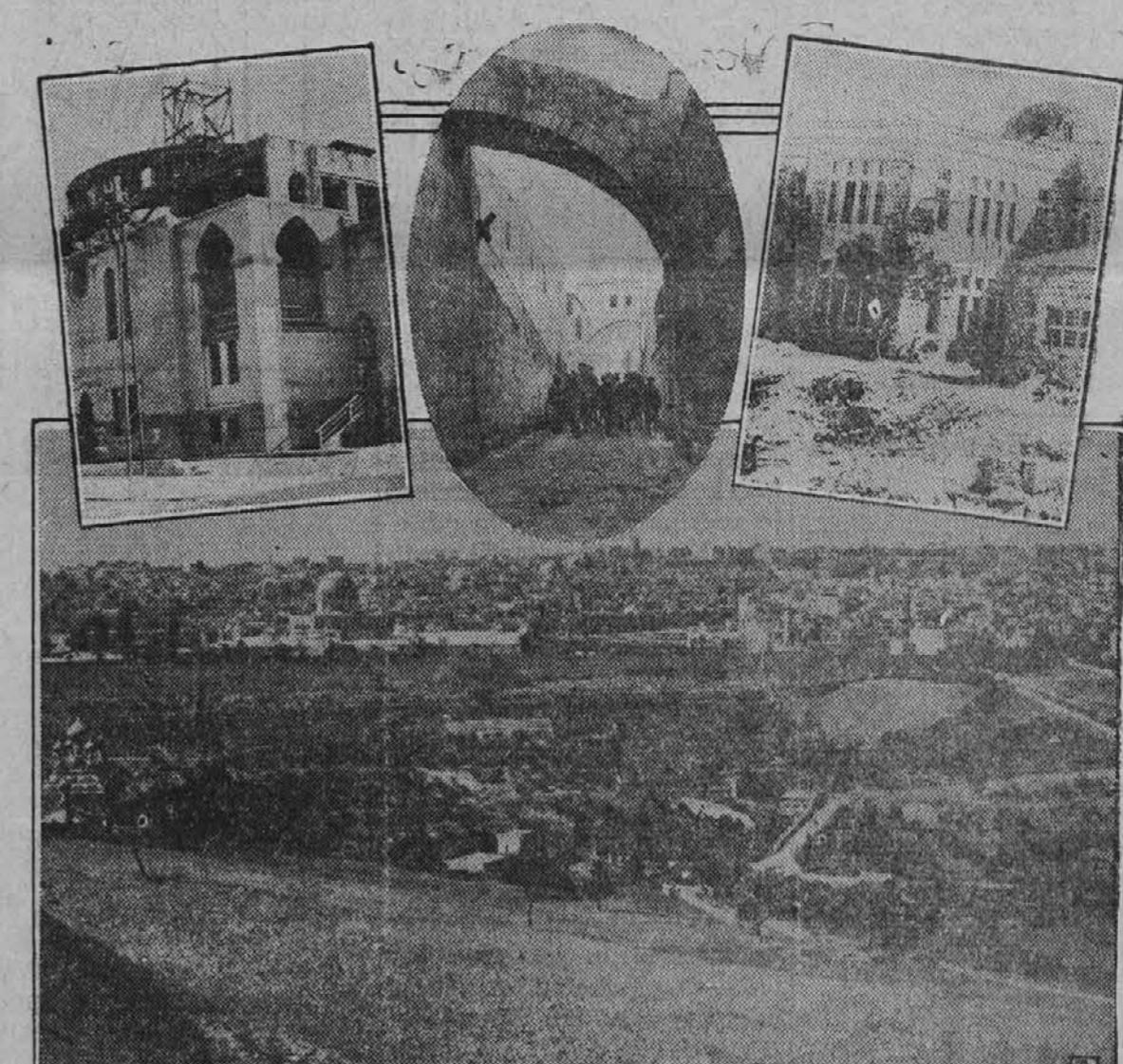
čitalnice, in direktor Slovenskega narodnega doma, kjer je bil dve leti tudi blagajnik istega, baš ob času, ko se je kupilo Dimarjevo posestvo. Poleg tega je še član KSKJ, HBZ in dveh angleških društiev.

Mr. Gornik je oženjen že nad 24. let. Otroci, 5 sinov in

(Dalje na 3. strani).

Wm. Smith, zgorej na desni, bandit, je bil od policije v Oklahoma City ubit, Joe Vickers, bandit, prijet. Spodaj na desni je sodnji uradnik, katerega sta oba bandita odpeljala in umorila.

Zgorej na levu židovska sinagoga v Jeruzalemu, v sredini, prizor na cesti v Jeruzalemu, na desni, židovska univerza v Jeruzalemu, spodaj je splošni pogled na Jeruzalem. Prizori iz spopadov med Arabci in Židi v Palestini.

Zidi v Jeruzalemu plakujo ob "Plaka jočem zidovju." Prizor je bil vzeti neposredno pred spopadi med židi in Arabci v Jeruzalemu.

1929	SEP.	1929				
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

8.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Špelkotovih prostorih.

14.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ., vinska trgačev v Knausovi dvorani.

14.—Ellies Bros., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

21. in 22.—Desetletnica Slovenskega Doma na Holmes ave.

21.—Dr. Spartans št. 198 SSPZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

22.—Društvo sv. Kristine št. 219 KSKJ razvitev in blagoslovitev nove društvene zastave. Zvečer pa banket v spod. šolskih prostorih cerkve sv. Kristine na Bliss Rd.

22.—Dr. sv. Cecilijs št. 37 SDZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

22.—Friendship Grove št. 125 W. C., vinska trgačev v ples. v S. D. Domu.

25.—St. Clair Merchants' Association, razstava slovenskih trgovcev v obeh dvoranah S. N. D., in se nadaljuje do 3. oktobra.

28.—Dr. Eucid Circle, piknik v Slov. dr. domu na Recher Ave.

29.—Liga Ohijskih Društev KSKJ., slike 35-letnice KSKJ. in Veslovenskega katoliškega shoda, ter plesna veselica, v Grdinovi dvorani.

29.—Slovenska Ženska Zveza, plesna prireditev, v S. D. Domu.

OKTOBER

5.—Dr. Napredek JSKJ izlet v Slov. dr. domu na Recher Ave.

5.—Dr. Jugoslav Camp št. 293 W. O. W., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

6.—Društvo Kraljica Miru št. 24 SDZ., banket v S. N. Domu na E. 80th St.

6.—Dr. sv. Helene št. 193 KSKJ plesna veselica v Slovenskem domu na Holmés Ave.

6.—Dram. zbor Abraševič, predstava v avditoriju S. N. D.

6.—Modern Crusaders št. 45 SDZ., vinska trgačev in ples, v S. D. Domu.

10.—Terpsichoreans, klub slovenskih deklet, ima plesno veselico v Grdinovi dvorani.

12.—Dekliška Marijina družba, ples v Grdinovi dvorani.

12.—Dr. Zavedni Sosedje, SNPJ., vinska trgačev v Slov. dr. domu na Recher Ave.

12.—Dr. Lipa št. 129 SNPJ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

12.—Dr. Spartans št. 198 SSPZ., ples v avditoriju S. N. D.

13.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. D.

13.—Dramatično društvo Anton Verovšek, igra, po igri ples, v S. D. Domu.

19.—Dr. George Washington št. 180 JSKJ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

20.—Miss Brajak, koncert in ples v avditoriju S. N. D.

20.—Pevsko društvo Jadrana, koncert, po koncertu ples, v S. D. Domu.

26.—Dr. Comrades št. 566 SNPJ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

26.—Skupna društva SSPZ., plesna prireditev, v S. D. Domu.

27.—Društvo sv. Pavla št. 10 H. K. Z. priredi igro in ples v Grdinovi dvorani.

27.—Slovenska Narodna Čitalnica, koncert v avditoriju S. N. D.

27.—Hrvatska Sloboda št. 235 NHZ., plesna prireditev, v S. D. Domu.

28.—Slovenski dom št. 6.

SDZ. veselico v Slov. dr. domu na Recher Ave.

31.—Dram. dr. Ivan Cankar, Hallowe'en ples v spodnji dvorani S. N. D.

NOVEMBER

2.—Dr. Svobodomiselne Slovenke št. 2 SDZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

3.—Gospojinski klub, ples in igra v Grdinovi dvorani.

3.—Dram. dr. Triglav, predstava v avditoriju S. N. D.

3.—Slovenski Sokol v Collinwoodu, popoldne in zvečer, v S. D. Domu.

9.—Dr. Danica št. 11 SDZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

10.—Nemško pevsko društvo Blau Donau, koncert in ples v S. N. D.

10.—Washington št. 32 ZSZ., razvitev zastave, popoldne in zvečer, v S. D. Domu.

16.—Dr. Ložka Dolina, veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

17.—Dr. Cvet SPSP., koncert v S. D. Dvorani, E. 109th St. in Prince Ave.

17.—Dr. Spartans št. 198 SSPZ., predstava v avditoriju S. N. D.

17.—Collinwood Hive št. 283 L. O. T. M., v S. D. Domu.

23.—Dr. Carniola Tent št. 1288 T. M., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

24.—Slov. kat. izob. dr. Orel, predstava v avditoriju S. N. D.

24.—Petnajstletnica, koncert S. P. P. dr. Zvon v S. N. Domu na 80th St.

24.—Pevsko društvo Jadran, plesna prireditev, v S. D. Domu.

27.—Dr. Comrades št. 566 SNPJ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

28.—Slov. pev. zbor Zarja, opera v avditoriju S. N. D.

30.—A. J. Kall, veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

DECEMBER

1.—Croatian Pioneers, predstava v avditoriju S. N. D.

1.—Združeni Bratje št. 26 SSPZ., plesna prireditev, v S. D. Domu.

7.—Dr. Lunder Adamič št. 20 SSPZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

8.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. D.

8.—Dramatično društvo Anton Verovšek, igra, po igri ples, v S. D. Domu.

14.—Dr. Naprek št. 5 SNPJ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

15.—Klub Zora, igra in ples v Grdinovi dvorani.

15.—Dr. Comrades št. 566 SNPJ., predstava v avditoriju S. N. D.

15.—V Boj št. 53 SNPJ., plesna prireditev, v S. D. Domu.

25.—Slov. kat. izob. dr. Orel, Božična predstava v avditoriju S. N. D.

28.—Dr. Spartans št. 198 SSPZ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

31.—Pevsko društvo Jadran, plesna prireditev, v S. D. Domu.

31.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. D.

31.—Dramatično društvo Anton Verovšek, igra in po igri ples, v S. D. Domu.

31.—Dr. George Washington št. 180 JSKJ., veselica in ples v spodnji dvorani S. N. D.

31.—Miss Brajak, koncert in ples v avditoriju S. N. D.

31.—Društvo sv. Pavla št. 10 H. K. Z. priredi igro in ples v Grdinovi dvorani.

* Zaprli so v Los Angeles vse igralke in igralce predstave "Bad Babies," ker je igra nemoralna.

* V enem tednu so prodali za 35 milijonov lir novih znakov papeževe države.

RAZSTAVA TRGOVCEV.

(Nadaljevanje iz 2. strani)

3 hčere, mu že pomagajo v trgovini.

Vprašal sem Mr. Gornika, kaj misli o nameravani razstavi. Odgovoril mi je, da je on prepričan, da bo dobil narod utis, da tudi Slovenci zamoremo napraviti razstavo in da imamo isto blago, kot se ga dobijo kje drugje. Na drugi strani pa pride tudi med trgovci do bolj vzajemnega dela in misli, ki more koristiti nam vsem Slovencem.

Mr. John Gornik je vnet in navdušen za razstavo. Vidi se v njem, da hoče vedno spremembo in nove stvari, ki vodijo človeka k napredku in energičnemu življenu. Lepo bi bilo, da se vsi trgovci zavzamejo z isto voljo in delom kot ga kaže on.

Posebitej njegovo razstavo.

Miklova lipa

(Zgodovinska povest.)

Spisal Malograjski.

Ni mu bilo torej težko seznaniti se z Matildo. Dekle mu je bilo všeč in nekoliko ga je mikalo tudi to, da bi dobil tržanko za ženo. A tudi on ni mogel biti deklici zoprn, kajti kadar jo je pozdravil, mu je vselej prijazno odzdravila in se mu tako ljubezno nasmejhnila, da je bil ves srčen.

Navzlic temu je Florijan dobro vedel, da ima v Huberju nevarnega tekmeča. Kajti ta je bil še mlad in jako čeden človek. Izdajal se je za trgovca in je res prignal zdaj čredočev, zdaj kako govejo živino, ali celo večjo število konj skozi Kapljo. Toda to bi Florijana ne bilo toliko skrbelo, če bi ne bil opazil, da ima Huber ves drugi pogum nego on, da ji zna vse drugače govoriti na sreči kakor on da ji nosi s svojih potovanj, pa tudi vsega pritvratil.

“Kje pa sta oči in mati?”

“Mati pripravljajo večerjo, oče pa morajo priti vsak čas domov, če že niso v veži,” odgovori Matilda.

Oni postopač pa nadaljuje:

“Kmet biti, to je zadnja na svetu! Ne vem, kaj bi bil raje nego tak kmet.”

Pri teh besedah namigne z obrazom proti mizi, pri kateri je sedel Florijan.

“Tiko bodi in pusti ljudi pri miru!” priponni Huber, ob enem pa sune twoariša pod mizo z nogo ter mu namežikne, češ da naj nadaljuje.

Slučaj pa je hotel, da je Matilda to zapala in hkrat se ji vzbudi misel, da mora biti Huber zvit, neodkritosčen in huboden človek. Da je Huberjeva znamenja razmuela prav, je bila prepirčana tem bolj, ker se postopač ni zmenil za njegovo posvarilo, ampak je nadaljeval:

“Kaj si takov beraški kmet dandasne vsega ne upa! Namesto da bi tičal ponizno tam goori v svoji bajti, pa se hodi dol po meščankah ozirat! Ali si že videl kaj takega, te vprašam?”

Florijan je vedel, da vsega početka, kam lete tujčeve besede. Premagoval se je dolgo, da si vse vrelo po njem. Ko pa mu je oni postopač, čigar mati je prosjačila, očital beraštvu in se je naravnost dotaknil razmerja do deklice, ki mu je sedela nasproti, tedaj je vzklopil v njegovih prsih in srdit je izpregovoril:

“Kdo je beraški? Ali jaz? Ali ne veš več, kako sta se plazila z materjo okrog kmetskih koč in sta bila vesela, če vama je kdo dal kos kruha? Ti boš zmerjal mene z beraščem, ti? ...”

Menda se nama obema že na životu pozna, kdo je užil več lajkote, ti ali jaz? Kar pomeriva se enkrat, kdo je večji in krepljši, ti ali jaz? ...”

Florijan se je bil pri zadnjih besedah vzdignil in je udaril parkrat malo bahato po svojih mogočnih prsih. To pa se mu je podalo vrlo dobro. Ko je stal takoj po koncu vzravnal, je bil videti še močnejši in krepljši nego po navadi. Matilda ni bil še nikdar tako všeč, kakor v tem trenutku, ko je tako samozavestno in pogumno zrl svojim nasprotnikom v oči. Pri srcu je postal gorko in neki glas ji je veljal:

“Pozabi Huberja, pa za Florijana se odloči!”

20 LET POZNEJE

Napisal Aleksander Dumas
(Poslovenil J. H-n.)

— Zato, ker ne bi smela zapustiti Athosa ni Aramisa, če se res nahajata v taki nevarnosti, kakor pravite. Povedati vam moram odkrito, da sem bil čisto pripravljen oditi ž njima in da sem ju še pripravljen dohiteti, vključ vsem Mazarinom, kar jih je na svetu.

— Prav bi imeli, Porhotos, ko bi bilo temu tako, odvrne d'Artagnan; toda čujte neko prav majhno malenkost, ki bo pa, čeprav je malenkost, vendar krenila vaše misli v drugi: ne ta dva gospoda, ampak midva se nahajava v večji nevarnosti: nisva se ločila od nju ker bi ju hotela ostaviti, temveč zaradi tega, da ju ne spravila v sitnosti.

— Res? pravi Porthos ter začudeno širom odpre oči.

— Ej, gotovo: če ju primejo, prideta v Bastillo, hujšega ne bo; če primejo naju, naju odvedeo takoj na trg Greve.

— O, o! pravi Porthos, od tod je pač daleč do one baponske krone, ki ste mi jo obljubovali, d'Artagnan!

— Pa! Ne tako daleč, kadar si morda mislite, Porthos; saj poznate pregovor: vse poti vodijo v Rim.

— Toda zakaj sva midva v večji nevarnosti nego Athos in Aramis? vpraša Porthos.

— Zato, ker sta onadvra vršila samo misijo, ki sta jo prejela od kraljice Henriete, midva pa sva izdala misijo, ki sva jo prejela od Mazarina; zato, ker sva odpotovala kot poslanca na Cromwella ter postala somišljenika kralja Karla; zato, ker bi ga bila skoro rešila, namesto da bi bila delala na to, da pade njegova kraljevska glava, ki so jo obsodili ti lopovi, ki se imenujejo Mazarin, Cromwell, Joyce, Bridge, Fairfax itd.

— Vraga, to je res, pravi Porthos; toda kako hočete, dragi prijatelj, da bi bil imel general Cromwell sredi svojih prevažnih opravkov čas, misli ...

— Cromwell misli na vse. Cromwell ima za vse čas; in ubogajte me, dragi prijatelj, ne izgubljajta midva svojega časa, zakaj dragocen je. Prej ne bova na varnem, dokler ne vidiva Mazarina, in ...

— Vraga! pravi Porthos, in kaj mu porečeva, Mazarin?

— Pustite to skrb meni, imam že načrt; kdor se zadnji smeje, se smeje najslajše. Cromwell je zelo močen; Mazarin je zelo zvit, a ljubše mi je vendar, da imam opraviti ž njima nego z rajnkim gospodom Mordaumont.

— Ah! pravi Porthos, kako prijetno je reči "rajnki gospod Mordaunt!"

— Da pri moji veri! pritrdi d'Artagnan; toda na pot se dej!

In ne da bi izgubila le trenutek, sta krenila oba naravnost v smeri proti Parizu, spremljana od Mousquetona; in če je bilo preteklo noč mraz, mu je bilo pa zato se dej že čez četr ure prevroče.

XVII.

Povratak.

Athos in Aramis sta ubrala pot, ki jima jo je bil označil d'Artagnan, ter hodila kakor hitro sta le mogla. Zdela se jima je, da bi bilo bolje, če ju zgrabijo blizu Pariza nego daleč.

Dvori se je tedaj začel pripravljati na napad. Pariz pa na obrambo. Meščani so se bavili torej z vsem, s čimer se bavijo pač navadno meščani.

vsako jutro sta se na svoje veliko začudenje zbudila prosta.

Čimbolj sta se bližala Parizu, tembolj so se razblinjali kakor sanje veliki dogodki, pri katerih sta bila navzoča in ki so pravkar še razburjali Angleško, dočim so nasprotno stopili prednja oni dogodki, ki so vznemirjali med njuno odsotnostjo Pariz in province.

Med temi šestimi tedni njune odsotnosti se je zgodilo v Franciji toliko majhnih stvari, da so tvorile te skoro velik dogodek. Ko so se Parizani vzbudili ono jutro brez kralja, brez kraljice, jih je ta brez zelo vznemiril; in odsotnost Mazarinova, ki so si jo tako žeželi, jim ni mogla nadomestiti odsotnosti onih dveh visokih begunov.

Prvi občutek Parizanov, ko so zvedeli o onem begu v Saint-Germain, pri katerem smo bili čitalci v duhu navzoči, prvi občutek je bil občutek, ki ga imajo otroci, kadar se vzbude po noči ali srami. Parlament se je vznemiril, in sklenilo se je, da posreči kraljico deputacija ter jo prosi, naj ne pušča Pariza dalje brez svoje in kraljeve navzočnosti.

Toda kraljica je stala še pod dvojnimi vtisi zmage pri Lensu in ponosa, ki ga je čutila vsled svojega tako srečno izvedenega bega. In tako nujno kraljica poslancem samo odklonila vsprejem, temveč čakati so morali celo zunaj na cesti, kjer jim je izročil kancler, oni isti Seguier, ki smo ga videli v prvem delu tega romana, kako trdrovratno je zasledoval pri kraljici neko pismo uprav do njenega korzet, dvorni ultimatum, v katerem je stal, da če se parlament ne ponuja pred kraljevim veličanstvom ter ne obsoji vseh vprašanj, ki so privedla do razpora, ki loči dvor in parlament, bo Pariz na slednjega dne obkoljen; da je celo kot uvod k tej oblegi vojvoda orleanskog zasedel most pri Saint-Cloudu, in da je zavzel Princ, še ves obdan z bližnjem svoje zmage pri Lensu, Charenton in Saint-Denis.

K nesreči je ta odgovor dvora, ki bi si bil z zmernim odgovorom morda zoper pridel precejšnje število pričetnikov, k nesreči torej je ta grozeti odgovor napravil čisto drugačen učinek nego je dvor pričakoval. Ta odgovor je ranil ponos parlamenta, ki je čutil v meščanstvu močno zaslonbo, ker je dalo temu Brousselovo pomilovanje zoper njegovo polno moč, in parlament je odgovoril na to odprto pismo z izjavo, da je kardinal Mazarin notoričen povzročitelj vseh nerodnosti, proglašil ga je za sovražnika kralja in države ter mu naročil, naj zapusti dvor še isti dan, Francijo pa v osmih dneh, in če po preteklu tega obroka ne uboga, tedaj pozivlja parlament vse kraljeve podložnike, da ga izženejo.

Ta energičen odgovor, katerega dvor niti v sanjah ni pričakoval, je postavil hkratu Pariz in Mazarina v izjemno stanje. Vprašanje je bilo, kdo zmaga: parlament ali daleč.

Dvori se je tedaj začel pripravljati na napad. Pariz pa na obrambo. Meščani so se rada zmuznila med nas ter nas opazovala!

Prijatelj, pravi Athos, ki je bil doslej prepustil Aramisu skrb, da je odgovarjal, — A! pravi seržant premetno, mazarinovca sta, ki bi se rada zmuznila med nas ter nas opazovala!

Prijatelj, pravi Athos,

ob času vstaje, to se pravi, razpenjali so verige in prekopavali ceste, ko jih je prišel na pomoč pod koadjutorjevim vodstvom princ Conti, brat princ Conde-škega, in vojvoda Longueville, njegov svak. Sedaj so bili zavarovani, zakaj imeli so na svoji strani dva pristna princa in poleg tega so bili po številu močnejši. Ta nepričakovana pomoč je došla Parizanom 10. januarja.

Po viharni razpravi je bil imenovan princ Conti za generalissima kraljevih armad, izven Pariza zajedno z vojvodom Elbeufom in Bouillonom in maršalom La Mothejem, kot generalnimi lajtjenati. Vojvoda Longueville se je brez častne stopnje in naslova zadovoljil s tem, da podpira svojega svaka.

Tudi vojvoda Beaufort je bil prišel iz Vendomoisa, ponosno in, kakor poroča kronika, z lepimi, dolgimi lasmi in z ono neprecenljivo popularnostjo.

Pariška armada se je tedaj organizovala z ono točnostjo, s katero se preoblečajo meščani v vojake, kadar jih privede katerokoli čuvstvo do tege koraka. 19. januarja je poskusila ta improvizovana armada neki pohod, bolj vsled tega, da opogumi sama sebe ter zagotovi one o svoji eksistenci, nego da bi nameravala poskusiti kaj resnega. Na čelu ji je vihrala zastava, na kateri je bilo čitati telesena beseda: "Svojega kralja iščemo."

Naslednji dnevi so potekli med malimi operacijami, ki niso imele drugih posledic nego da je bilo par četin zajetih in nekaj hiš začehanih. Tako so prišli prvi dnevi februarja, in prvega dne tega meseca je bilo, ko so pristali načrtirje prijatelj v Boulogni ter se napotili vsak od svoje strani proti Parizu.

Proti večeru četrtega dneva se Athos in Aramis previdno zognila Nauterra, da ne bi zašla med kako kraljico četino. Athos se je pač s težkim srcem odločil za vse te previdnosti, toda Aramis ga je zelo razumno opozoril, da nimata pravice biti neoprezna, da jima je izročil kralj Karl Vzvijeno in sveto nalogo, in da se ta naloga, ki sta jo vspredjela ob vznožju morskega, konča šele, ko poklekneta pred kraljico.

Athos se je torej udal. V predmetnih sta naletela popotnika na močno stražo, ves Pariz je bil v orozju. Straža ni hotela pustiti plemičev dalje ter je poklicala seržanta.

Seržant je takoj prihitel na mesto ter vprašal z važnostjo, katero si nadevijejo meščani, kadar jih doleti čast, da nosijo vojaško uniformo:

— Kdo sta, gospoda? — Dva plemiča, odvrne Athos.

— Odkod prihajata? — Iz Londona.

— Kaj iščeta v Parizu?

— Prihajava z neko misijo do angleške kraljice.

— A, Danes gre torej vse k angleški kraljici! odvrne seržant. Imamo že tri gospode v stražnici, katerim ravno pregledujemo potne listine in ki gredo k Nj. Veličanstvu. Kje imata vidva legitimacije?

— Nimava nikakih.

— Kako? Nimata jih?

— Ne. Prihajava z Angleškega, kakor sva vam povedala, čisto neznamo nama je, kako je politični položaj, ker sva odšla iz Pariza, predno ga je bil kralj ostavil.

— A! pravi seržant premetno, mazarinovca sta, ki bi se rada zmuznila med nas ter nas opazovala!

Prijatelj, pravi Athos,

ki je bil doslej prepustil Aramisu skrb, da je odgovarjal,

ko bi bila mazarinovca, bi imela ravno nasprotno vse polno raznih legitimacij; v položaju, v kakršnem se nahajate, smete najmanj zaupati ljudem, pri katerih je vse v redu, veruje mi!

— Vstopita v stražnico, pravi seržant; razložita vse potrebne poveljniki.

Namignil je straži, ki se je postavila v vrsto; seržant je stopal naprej, in plemiča sta šla za njim v stražnico.

— Kdo govoriti tu o d'Artagnanu? vpraša častnik, ki se je ravno v tem hipu prikazal na pragu svoje sobe.

— O! vsklikne Grimand ter širom odpre oči.

— Kaj je? vprašata hrabru Aramis in Athos.

— Planchet! nadaljuje Grimand; Planchet z visokim ovratnikom!

— Gospoda d'Herblay in La Fere! vsklikne častnik, torek zopet v Parizu! O, kako sem vesel, gospoda! zakaj gotovo se pridružita princem?

— Kakor vidiš, da, dragi Planchet, pravi Aramis, dočim se je Athos smehljal, videc visoko stopnjo, ki jo je zavzemal v meščanski armadi nekdanji tovariš Mousqueton, Bazinov in Grimandov.

— In vas smem li vprašati, gospod Herblay, če veste kaj o gospodu d'Artagnanu, o katerem ste ravnokar govorili?

— Pred štirimi dnevi sva se ločila od njega, dragi prijatelj, in misliva upravičeno, da je dospel pred nama v Pariz.

— Ne, gospod, jaz sem prepičan, da se ni še vrnil v mesto; potem takem je morda postal v Saint-Germain?

— Ne verjamem, ker ima mo se stanek v "Chevrette."

— Jaz sem bil še danes tam.

— In lepa Madalena ni vedela ničesar o njem? vpraša Aramis ter se nasmehne.

— Ne, gospod, in povem vam celo, da je bila videti zelo vznemirjena.

— No, saj ni še zakasnelo, pravi Aramis, midva sva se pač zelo podviza. Dovolite mi torej, dragi Athos, da častitam Planchetu, predno poizvedujem nadalje o najnem prijatelju.

— Ah, gospod vitez! pravi Planchet ter se prikloni.

— Poročnik! pravi Aramis.

— Poročnik, in obljubljeno mi je, da poštanem stotnik.

— To je zelo lepo, pravi Aramis; in kako so vas dolele vse te časti?

— Najprvo — saj vesta, gospoda, da sem jaz poamgal rešiti gospoda Rocheorta?

— Da, res, pravil nama je o tem.

— Pri tej priliki bi me bil Mazarin skoro obesil, in to me je naredilo seveda še bolj popularnega nego sem že bil.

— In vsled te popularnosti ...

— Ne, vsled nečesa boljšega! Saj vesta, gospoda, da sem služil pri piemontskem polku, kjer sem imel čast biti seržant?

— Da.

— No, nekoga dne, ko ni mogel nihče spraviti v red tolpe oboroženih meščanov, ki so stopali eni z levo drugi z desno, se je posrečilo meni, da so stopali vsi na enako nogi hkrati in postal sem poročnik na — vežbališču.

— Tako je torej ta stvar, pravi Aramis.

— In na svoji strani imate vse polno plemstva, kaj ne?

pravi Athos.

— Gotovo! Najprej imamo, kakor gotovo vesta, princu Conti-ja, vojvodo Longueville, vojvodo Beauforta, vojvodo Elbeufa, vojvodo Bouillon, vojvodo Chevreuse, gospoda Brissaca, maršala La Mothe-ja, gospoda Luynes-a, marquisa Noirmoutiersa, grofa Fiesque, marquisa Laines-a, marquisa Montresora, marquisa Sevigne in kaj jaz vem

koga še vse!

— In Raoul Bragelonne? vpraša Athos z nekajem glasom; d'Artagnan mi je rekel, da vam ga je priporočal, ko je odrhal, dragi Planchet.

— Kaj? Če vama dam dovoljenje v to, dragi gospod Planchet, pravi Athos.

— Kaj? Če vama dam dovoljenje vi se šalite z menoj, gospod grof! jaz sem samo vaš pokorni sluga.

In Planchet se prikloni.

Nato se obrne proti svojim ljudem, rekoč:

— Pustite ta dva gospoda dalje, poznam ju, prijatelja gospoda Beauforta sta.

— Živel Beaufort! zaklice enoglasno straž